

Con Gái Thầy Giáo Làng Đồi Núi

Tác Giả: Võ Th&# Đ&# Đ&#
Thứ Năm, 17 Tháng 5 Năm 2012 22:28

Lời ng&#&#i ch&# k&# sau chuy&#n v&# thăm Vi&#t Nam: “Má y&# u l&# m r&# i nh&# ng đ&# u óc má v&# n còn nhanh nh&# n nh&# x&# a.”

Ch&# dùng ch&# “nhanh nh&# n” làm tôi v&# a bu&# n c&#&# i v&# a th&# m th&#a cách dùng ch&# c&# a bà ch&# m&# t th&# i n&# i ti&# ng n&#ng th&# &# tr&#&# ng S&# Ph&# m Sài Gòn. Không ai dùng ch&# “nhanh nh&# n” đ&# đi&# n t&# kh&# năng làm vi&# c c&# a b&# óc con ng&#&# i. Bà ch&# này đã t&# ng n&# i ti&# ng (ch&# trong gia đình thôi!) v&# tài dùng ch&# v&# a m&# a mai v&# a th&# t lòng, v&# a bóng v&# a th&# c, v&# a đi&# u v&# a nghiêm... Mà ngay chính ch&# cũng không có đ&# ng ý, đ&# n ch&# ng th&# y ch&# em c&#&# i nghiêng ng&# a, ch&# m&# i v&# l&# ... ch&# này h&# i ch&# m tiêu!

Ch&# “nhanh nh&# n” trong tr&#&# ng h&# p này r&# t thích h&# p. Má chúng tôi. Chúng tôi đã t&# ng đi t&# ng&# c nhiên đ&# n gi&# t mình vì cách suy đi&# n nhanh chóng, cách làm bài toán c&# ng tr&# nhân chia trong đ&# u th&# t nhanh và chính xác c&# a m&# t ng&#&# i đàn bà ch&# h&# c h&# t b&# ng s&# l&#&# c t&# i gia. Bà T&# Bê, v&# ông ch&# ng thông thái, má c&# a l&# con b&# y đ&# a, l&# con th&#&# ng t&# hào mình là cây toán trong l&# p dù trai hay gái, đã t&# ng cho chúng tôi đo ván v&# tài tính nh&# m.

Là con gái l&# n c&# a m&# t thầy giáo làng Đ&# i N&# m, Phan Thi&# t, ng&#&# i thầy đ&# y ch&# qu&# c ng&# đ&# u tiên c&# a làng. Sau c&# u Ba là má tôi, th&# T&#, tên Bê, d&# Năm tên Xê và ti&# p theo đó... hai dì út l&# i có tên th&# t m&# mi&# u so v&# i nh&# ng ng&#&# i nhà quê th&# i đó: Xuân Lan và Thu Cúc (L&#n thu th&# y, nét thanh s&# n, Xuân Lan Thu Cúc m&# n mà c&# hai). Ng&#&# i con c&# c&# a ông bà ngo&# i đã m&# t t&# nh&#, không th&# cúng gì c&# và cũng là đ&# tài cho chúng tôi tò mò bàn cãi:

- Không bi&# t mình có c&# u Hai hay dì Hai ha.

- Ch&# không logic chút nào h&# t.

Con Gái Thơ y Giáo Làng Đói Nóm

Tác Giả: Võ Th& Đi& m Đ& m

Thứ Năm, 17 Tháng 5 Năm 2012 22:28

- H& ?

- Tui ch& c ch& n là dì Hai.

- Ngon há, mi h& i bà ngo& i h& ?

- C& n gì h& i. Ông ngo& i là thầy giáo d& y ch& qu& c ng& đ& u tiên & làng. Đ& làm g&& ng, ông ngo& i đ& t tên cho ba ng&& i con gái đ& u lòng là A, Bê. Xê. Suy đi& n ng& n đ&& ng cũng hi& u là mình có dì Hai và ch& c ch& n tên A ch& không ph& i c& u Hai.

- Thông minh! Có nghĩa là ông ngo& i còn làm m& t cu& c cách m& ng nh& m nâng cao ki& n th& c ph& n& n& c nhà. Đ& t tên ba ng&& i con gái là A,B,C là có đ& ng ý ch& đầu ph& i ông ngo& i quê mùa, nghĩ sao thì đ& t tên cho con nh& v& y.

- Quê mùa sao đ&& c. Các c& u đ& u mang tên ngon lành, ai cũng Nguy& n Chánh...

- Má bi& t đ& c bi& t vi& t là ngon h& n đa s& ph& n& th& i đó.

- Má còn bi& t làm th& n& a ch& b& .

- Không nh& ng bi& t làm th& mà còn thu& c nhi& u th& n& a.

- Ông ngo& i ngâm th& , đ& c th& c& ngày, không mu& n cũng thâm vô t& t& . T& i mình còn đ&& c thâm, hu& ng h& chi má.

Con Gái Thủy Giáo Làng Đồi Núi

Tác Giả: Võ Thị Đì m Đ m

Thứ Năm, 17 Tháng 5 Năm 2012 22:28

- Mê hát b , mê c i l ng, mê phim n Đ , mê phim tình c m Tàu.

- Có m ng c i t xã h i.

- N u mùa lúa năm đó Đinh Đ n không b “m y ng” t ch thu thì má đã th c hi n đ c lý t ng nâng cao ki n th c cho đ ng bào thi u s m t buôn Th ng. Má đ đ nh sau mùa lúa là má s cho xây m t tr ng h c r i v n đ ng ông qu n tr ng qu n Tánh Linh b giáo viên v d y h c cho ng i Th ng.

- a th ng vay, mang c c nh c v nhà cho con cái. Có nh chuy n th ng Minh Teo không?

- , th y con ng i ta èo u t, tám tu i mà nh nh đ a tr lên b n, c ngày không nói m t ti ng, má quy t đ nh đ m v nuôi m t th i gian, b t t i mình dứt c m, chuy n trò v i nó, ch i v i nó, đi ch i đâu cũng ph i d t nó theo....

- Coi v y mà cũng có k t qu ch b . Má s ph m l m, cho con nít ch i v i con nít thì con nít m i phát tri n bình th ng. N a năm sau là nó ch y gi n có thua gì t i mình đâu, còn la to h n n a ch . Ch ng ba má nó xin nó v , nó khóc, nó la... V y mà bây gi h c l p đ th t tr ng Phan B i Châu, ngon lành nh ai ch b .

- Nh cái áo m màu nâu đ p thi t đ p dì B y t m đ an cho tui tr c khi dì theo đ ng Đ đi t p k t không?

- , b a t i đó tui cũng run g n ch t. Đang đi, b ng i b t tr c nhà mình, máu me tùm lum. May mà có má nhà. Má đ m vô nhà, c t nhao, t m r a, cho em bé bú s a, r i l y cái áo m k ni m c a dì B y, b c th ng nh , cho nó luôn cái áo.

- Cái áo m đ p thi t là đ p.

Con Gái Thơ y Giáo Làng Đồi Núi

Tác Giả: Võ Th& Đi& m Đ& m

Thứ Năm, 17 Tháng 5 Năm 2012 22:28

- Đ& n gi& mi còn tí c sao?

- Tui có tí c bao gi& đâu, tui ph& c má lạnh trí c& u ng& i, th& ng ng& i.

- Má còn bao b& c nuôi d& ng bà Hai Mù vì bà không có con cháu, cho đ& n khi bà ch& t.

- Tui là chuyên viên tí p t& g& o, n& c m& m, than c& i ... cho bà Hai Mù đây ch& ai.

- Có máu làm cách m& ng.

- T& i mê ba, ba b& v& thành, làm má ph& i theo, nh& ng trong b& ng còn & m & c l& m, k& chuy& n trong chi& n khu hoài.

- B& i v& y m& i b& “m& y & ng” l& a cho m& t tr& n, th& mua h& t tr& n mùa g& t năm đ& u & dinh đ& n Tánh Linh r& i ch& tr& b& ng t& gi& y ch& ng nh& n.

- Bao nhiêu v& n li& ng tiêu tan, n& n& n ch& t đ& ng. T& i mình cũng lao đao nghiêng ng& a theo. Có khi nhà ăn c& m v& i cá n& c kho và canh bí r& su& t mùa, ngán t& n c& .

- N& u không vì ba ch& là má đi t& p k& t h& i năm năm m& i t& m& t tiêu r& i.

- Thì tui đ& c bú s& a Gi-Gô

- & đó mà bú s& a Gi-Gô. Bú n& c cháo pha đ& ng cho l& n không n& i luôn. M& t mình ba làm sao nuôi n& i ba đ& a con th& con đ& i.

Con Gái Thợ Giáo Làng Đồi Núi

Tác Giả: Võ Thá Đám Đám

Thứ Năm, 17 Tháng 5 Năm 2012 22:28

- Thì đâu có tháng con trai đáu to láng bá, tay chán thông lòng.

- Ba ém tài má.

- Hay là ba có khá năng dung hòa đá c cái máu làm cách máng và máu nghá sĩ cáa nhà ngoái trong má, bián thành máu kinh doanh, máu cáu tián.

- Lý thuyát này nghe sao má há, không có căn.

- Má có máu kinh doanh nháng không có máu bà nái trá đám đang nhá dì Năm, dì Báy, dì Chín

- Quán áo cháng thì bá tiám giát ái.

- Náu ăn cũng không điều luyán.

- Không biát tháu thừa đán may nhá máy dĩ.

- Cán gì làm bà nái trá đám đang. Có ngá i làm, có thì giá đán con đá coi xi ná, đá coi cái láng... và có thì giá làm thá... bát con cháu hác thuác. Đáa nào thuác mát bài thì cho tián.

- Có thì giá mê đánh bài tá sác náa chá.

- Cũng lá há! Ba vái má mái ngá i mát tánh, mát đám mê, thá mà sáng thiát là thuán hòa.

Con Gái Thợ Giáo Làng Đồi Núi

Tác Giả: Võ Thị Đồi m Đồi m

Thứ Năm, 17 Tháng 5 Năm 2012 22:28

Ngái thì cåu an sång đäi công chåc, chä biät vui thú väi sách báo, bàn cä. Ngái thì xông xáo ngoài thäng träng, không bao giä chåu bäng lòng väi công ăn chuyän làm đang có. Lúc nào cũng tìm cách cäi tiän, đäi mäi.

- Bäi väy nhäp sång kinh tä nhà mình lên đäc xuäng đäc đäu đäu, làm cuäc sång täi mình cũng lao đao theo mà má là chä chät.

- Nhäng có khi nào mi xin tiän mua sách, mua truyän, đóng tiän häc thêm, đi xi nê... mà má không cho chäa? Đäu cho nhà đang häi thät bäi. Má chåu chäi ä chä đó.

- Má còn có mäng cho con häc cao näa chä.

- Ba häc cao hän má nhäng không có mäng cao bäng má. Đäa thì má muän cho häc đäc đäc sĩ đä mä tiäm thuäc tây, đäa thì häc bác sĩ đä mä phòng mäch, đäa thì häc làm giáo sä đä mä träng häc... bät kä gái hay trai.

- Má có ý đänh đäu tä vô lä con mà. Không biät ai sä đät đäc cäc nguyän cho má đây, không phäi tui à nhen.

- Tui thäy má tiän bä läm vä phäng điän nam nä bình quyän.

- Cái này ta nghĩ má bä nhäng ông ngoäi, ba mình. Con gái nhà ngoäi ai cũng đäc cho đi häc đâu có thua gì con trai.

- Ngoäi trä má vì má là con gái län, phäi phä bà ngoäi buôn bán

- Còn chä träng cäa ba là “nhät nghä tinh, nhät thân vinh”, dù trai hay gái đäu phäi có mät nghä đät nuäi thân, nhät là con gái, sä không bä lä thuäc vào chäng. Mình có bao giä nghe

Con Gái Thợ Giáo Làng Đồi Núi

Tác Giả: Võ Thị Đồi Núi

Thứ Năm, 17 Tháng 5 Năm 2012 22:28

ba hay má nói “con trai cõ a mình...” lĩ n nào đầu.

- Bĩ i vĩ y ông Hoàng, con trai trĩĩ ng mà không đĩĩ c u tiên cái gì hĩĩ t. Nhóc Hĩĩ ng nhà mình cũng đầu có đĩĩ c cĩĩ ng chiĩĩ u hĩĩ n ai.

- Mà lĩ lĩ m ghen. Tui đĩĩ ý thĩĩ y ba không bao giĩĩ chĩĩ má đi đĩĩ o trên cái xe mô-bi-lĩĩ ch cà bĩĩ ch cà tang cĩĩ a ba há!

- Không đi chung chĩĩ nói chi đi đĩĩ o chung.

- Vĩĩ y chĩĩ mi có thĩĩ y vĩĩ chĩĩ ng bác Chĩĩ nh, vĩĩ chĩĩ ng chú Sáu Sang, vĩĩ chĩĩ ng cô Ba, có ai đi chung nhau ra đĩĩĩ ng lĩĩ n nào chĩĩ a?

- Hi...hi...chĩĩ c thĩĩ i đó còn mĩĩ c cĩĩ .

Má chúng tôi đĩĩ i khái là nhĩĩ vĩĩ y đó, ngĩĩĩ i đàn bà phong phú đa tài đa đĩĩ ng, nhĩĩ t là óc tĩĩ chĩĩ c và tài suy đĩĩĩ n, tính nhĩĩ m. Cái tài tính nhĩĩ m thĩĩ n khĩĩ c, đã tĩĩ ng cho lĩĩ con giĩĩ i toán, ông chĩĩ ng thông thái đo ván.

Công viĩĩ c mua lúa tĩĩ xe này đĩĩ n xe kia (“Xe” là đĩĩ n vĩĩ đĩĩ chĩĩ sĩĩ lĩĩĩ ng lúa, chĩĩ ng mĩĩ t trăm giĩĩ thì phĩĩ i, khoĩĩ ng tám bao bĩĩ), trĩĩ lúa lĩĩ nhà máy đĩĩ xay gĩĩ o bán đĩĩ n quanh năm, tính toán lĩĩ i lĩĩ đĩĩ đĩĩ nh giá lúa, giá gĩĩ o... thĩĩ mà bà không hĩĩ dùng bút giĩĩ y.

Đong lúa xong, nhà mĩĩ t nông dân lĩĩ Ngã Hai, bà bĩĩ t đĩĩ u tính cho nhà nông:

Con Gái Thơ y Giáo Làng Đồi Núi

Tác Giả: Võ Th& Đi& m Đ& m

Thứ Năm, 17 Tháng 5 Năm 2012 22:28

- M& t xe giá ba ngàn sáu, năm nay nhà chú đ& c hai xe b& n ch& c gi&, v& chi là... ba ngàn sáu, ba ngàn sáu, ba trăm sáu, ba trăm sáu, ba trăm sáu, ba trăm sáu...

Trong khi anh con trai c& a chú thím nhà nông tìm gi& y vi& t, ch& a k& p ghi thì bà nói:

- Tám ngàn sáu trăm b& n ch& c. Chú thím m& n tr& c hai ngàn r& i, còn l& i sáu ngàn m& t trăm b& n ch& c.

Chú thím nhà nông nhìn, ch& c& u con trai thông thái loay hoay tính, m& i phút sau, g& t đ& u.

M& i t& i, ch& em chúng tôi th& ng qu& n & nhà trong vì phòng này r& ng, thoáng mát, đ& ch& cho b& ván ng& a, cái gi& ng, cái bàn ăn, cái võng v& i b& ... c& ch& gi& t đ& và h& n& c. Ng& i n& m trên b& ván gỗ đ& c truy& n, ng& i đu đ& a chi& c võng hát vu v&, ng& i ng& i co rút chân & góc g& ng đ& c truy& n hình, vài ba ng& i ch& i c& cá ng& a... Ba ng& i đ& a l& ng & cái gh& b& đ& c báo, má ng& i b& t ra n& n nhà xi măng so& n vá m& y cái bao b& đ& ngày mai xay g& o & nhà máy l& n. Ch& Hai Cao đang b& t l& a n& i chè đ& u xanh h& t n& u v& i đ& ng tán & phía sau b& p. Con T& ng& ng đ& c truy& n hình, nói tr& ng không:

- L& há, má v& i ch& Ba cùng tu& i con r& ng, cách đây m& i hai năm, h& i má m& i sanh ch& ba, tu& i má g& p tu& i ch& Ba hai m& i b& n l& n. Bây gi& m& i hai năm sau, tu& i má ch& g& p ba l& n tu& i ch& Ba.

Ch& a ai k& p nu& t trôi ý t& ng b& t ch& t khá r& c r& i c& a con T& thì má lên ti& ng:

- M& i hai năm sau, tu& i má ch& g& p hai tu& i con Ba thôi.

- H& ?

Con Gái Thủy Giáo Làng Đồi Núi

Tác Giả: Võ Thị Đì m Đ m

Thứ Năm, 17 Tháng 5 Năm 2012 22:28

- H ?

- há !

Ba c i c i, ti p chuy n:

- Theo cái đà này, m i hai năm sau n a, má mà b ng tu i con Ba.

- Ông nói sai bét. Ch ng đó tu i tui g p năm tu i con c a nó.

- Tr i !!!

Và óc t ch c thì cho đ n nay tôi v n t ph là tháo vát nh ng lúc gia đình có ti c tùng, nh ng lúc nh n ch u trách nhi m t ch c này n s làm..., nh ng so v i má tôi, trong th i bu i không có đi n tho i, không t lái xe, không có chuy n đ t hàng, bà có b y đ a con, tôi ch có hai nhóc tì..., tôi thua xa Bà. C m i d p T t, đám gi ông n i bà n i là chúng tôi ph i ph c má, ba tôi cũng v y. T khi bà n i m t, ba tôi lãnh ph n cúng gi . Ti ng là ba tôi nh ng má tôi lãnh tr n b , hình nh ba không đ ng t i móng tay, ch ti p trà các ông các bác t Đ i N m xách dù xu ng ăn gi nhà tôi và trong b ng bao gi cũng ch m t gói xôi v n p than đ c bi t do má tôi nhét vô gi làm quà bu i chi u tr c khi v . M i l n có gi , gi ông n i, gi bà n i là má tôi chu n b m t cách âm th m đ m i th , n p, r u n p, đ u, m n ng i nuôi heo chia đôi t sáu tháng tr c, gà v t mua v nuôi cho m p c m i ngày. Tr c ngày cúng tiên, m y ng i m i lúa c a má tôi t Ngã Hai, Phú H i mang trái cây, rau c i, bông hoa... đ t ng r nhà sau, nh má đã đ t t lâu. Ti c gi năm nào, bà con n i ngo i t Đ i N m, lán gi ng hàng xóm làm đ y dĩa bàn ngoài phòng khách, hai b ván và bàn ăn nhà sau.

Con Gái Thơ y Giáo Làng Đồi Núi

Tác Giả: Võ Th& Đám Đám

Thứ Năm, 17 Tháng 5 Năm 2012 22:28

Còn Tết thì khäi näi. Mäi sä đäc chuän bä chuä áo, bánh träng, näp nä, räu näp than, heo nuäi chia, gà vät... rän räp tä giäa thäng chäp... cho täi nhäng phong bì lì xì län nhä theo tuäi cũng đä đäc näm sän trong túi áo má täi träc ngày mäng mät. Quän áo mäi cho chúng täi cũng đäc đät may cùng lúc, cät trong tä, tä thäng mäi mät. Cúng giao thäa xong thì coi nhä chä viäc ngä läng ăn tät. Bánh, mät, cäm, mäng kho, thät kho, bánh tät, cä cäi chua, cä kiäu chua, räu näp than, cäm räu, cây mai, chäu cúc, chäu vän thä... đäu ra đä, täm tät cho đän mäi giä khuya đäm ba mäi bà mäi yên tâm ngä đä chä cúng giao thäa. Không nhäng säp xäp tä trong ra ngoài cho cái gia đänh väi lä con bäy đäa, cäng thêm vài đäa cháu, má täi còn chuäp cho nhà näi, nhà ngoäi món này thä kia đä ăn Tät. Ngay cä tiän cho ông ngoäi đánh bài mäy ngày Tät, năm nào cä đän träa ba mäi là má täi sai chä Ba đäp xe đäm lên cho ông có mà vui chäi.

Träc ngày khai träng mäi năm chäng näa thäng là täp vä đä đäc chät täng chäng cao trên bàn häc chung. Mäi đäa hai bä quän áo mäi đä đi häc, mät bä đä bän nä nhà đä đäc đät may cùng lúc.

Mùa Tät Trung Thu thì dây säng lá, hä, giäy màu... mät chiäu nào đä đäc má bày trên bàn häc, thä là cä tuän đä täi täi mäc säc mà trä tài làm läng đän. Năm nào má täi cũng häp tác väi gia đänh chú sáu Sang, bác Säc đä lä con nít chúng täi gän hai chäc đäa cä đän đäm Trung Thu sau khi đi điän hành läng đän väi träng nä vän näng län, tä häp läi đä đäc chia bánh käo và mät màn vän nghä bä túi do lä nhä chúng täi tä biên tä điän väi sä khuyät khäch cäa ngäi län đäng ngäi uäng trà ăn bánh trung thu, loäi bánh đät tiän nên chúng täi mäi đäa chä đäc mät góc tä cái bánh.

Đä là nhäng chuyän län. Còn biät bao chuyän nhä hàng ngày trong gia đänh mà má täi, mät ngäi rät bän rän ngoäi thäng träng, đäu đäc má chuän bä đäu ra đä. Không biät má täi có

Con Gái Thơ y Giáo Làng Đòi Nợ

Tác Giả: Võ Th& Đi& m Đ& m

Thứ Năm, 17 Tháng 5 Năm 2012 22:28

hi u th u đáo ch “t p th ” hay không nh ng m i sinh ho t gia đình tôi đ u mang bóng dáng t p th , có l vì con đông, má tôi b n r n mà l i r t chu đáo, nên ph i làm chung đ c cái gì thì làm. Ngay c chuy n đánh đòn, t i tui cũng b ăn đòn t p th , l con nh đ i. Nghĩa là m t ngày đ p tr i nào đó, má kêu sáu đ a con lên n m x p hàng trên b ván gỗ ngoài phòng khách, m t úp xu ng. Má b t đ u nh p nh p cái roi, v i gi ng th t bình t nh ng t ngào, bà k t i t ng đ a, răn d y kèm theo vài cái roi làm đ a nào đ a n y n c m t rông rông mà tai thì v nh nghe l i k t i h p đ n cho “n n nhân” k t i p, ngay c “n n nhân” cũng không nh là mình b t i gì. Đánh đòn chung cho đ m t thì gi và ch c cũng đ nh c nh l con cái quy n l c c a bà, vì công ăn vi c làm, bà ph i giao h t chuy n ăn h c, giáo đ c l con cho ba tôi. B i t bao nhiêu chuy n.... Kh năng t ch c c a bà đ c thi th t ngày th ng cho t i ngày gi , ngày T t, l h i...

Có m t đ i u làm tôi b n tâm nh t khi tôi đã làm m , b i t chăm sóc cái gia đình nh bé c a tôi, là nh l i nh ng l n ba đ n chúng tôi đi ch i ho c Đ á Ông Đ a, ho c R ng, không bao gi có m t má tôi. Lúc đó chúng tôi coi đó là m t đ i u t nhiên.

Sáng ch nh t đ p tr i nào đó, ba tuyên b bu i nay cho m y đ a nh đi t m bi n Đ á Ông Đ a. Th là chúng tôi r n rã thay cái qu n ph ng, hai ch l n thì m c thêm áo cánh trong. Má tôi m n xe lam t lúc nào không bi t, x ch x ch đ u tr c nhà, chúng tôi dành nhau ng i ngoài, không ai quan tâm là má có đi hay không. Bu i tr a, t m, ch i, r t b t của b t còng đã đ i, ch Hao Cao đ n c m v t ăn v i mu i mè hay th t ram m n.

Món c m v t c a má tôi lúc b y gi ngon không th t ng. Món này bao gi cũng t tay bà làm. C m g o d o có tr n chút mu i, m t cái khăn tr ng m ng đ t. Bà tr i khăn ra mâm, đ c m nóng lên khăn, cu n nhanh l i, đ n, bóp ch t cho đ n khi c m v t tròn đ u dài đ gang tay, đ ng kính đ sáu centimet. M i bánh đ c gói ch t b ng lá chu i đã đ c h nhanh qua b p nóng. Đ n ch ng ăn thì c t ra t ng lát nh bánh tét. Ôi lúc, bà n i h ng, bà v t cho m i đ a con m t v t, gói riêng cho t ng đ a. Đó là lúc chúng tôi sung s ng nh t khi đ c ch Hai Cao đ a chia nh ng c m v t nho nh xinh xinh, ch c a riêng mình.

Con Gái Thơ y Giáo Làng Đòi Nợ m

Tác Giả: Võ Th& Đi& m Đ& m

Thứ Năm, 17 Tháng 5 Năm 2012 22:28

Ăn ngon, t& m mát, đùa gi& n th& a mãi nh& ng không ai trong chúng tôi th& c m& c là: Má đâu? Sao má không ra đây ngh& ng& i nh& ch& em mình, nh& ba? Má không c& n nh& ng ngày ngh& ng& i sao? M& c dù m& i vi& c đ& u do bàn tay s& p x& p c& a má! Âm Th& m! Làm sao má chúng tôi có thì gi& tham gia vào nh& ng giây phút vui ch& i c& a các con? C& ngày! Nh& ng m& i đ& u ki& n đ& cu& c vui đ& c toàn m& đã do má tôi chu& n b& chu toàn. “Lòng M&” c& a bà là th& đó! M& t đ& ngh& c& a ba tôi dành cho & con là bà nhanh chóng chu& n b&, h& ng & ng h& t lòng... ch& c& n giúp & con h& c gi& i thêm, t& m b& đ& y đ& h& n, vui ch& i tho& i mái h& n, phát tri& n toàn di& n h& n là bà không ng& i khó nh& c, không ng& i t& n kém.

Sau năm b& y m& i l& m, ch& là m& t công ch& c nh&, ba chúng tôi không ph& i đi & tù nh& nh& ng ng& i khác, nh& ng ông xin ngh& vi& c, không mu& n c& ng tác v& i chính quy& n m& i. V& i ông ch& ng chán th& i, v& i & con h& c hành b& p bênh, má chúng tôi m& t mình lèo lái nh& p s& ng gia đình trong c& n sóng gió chung c& a toàn mi& n Nam. M& c cho ông ch& ng mang n& ng t& t& ng “ph& n đ& ng” tránh né chính quy& n, tránh né h& i h& p. M& c cho & con b& t bình ng& m ng& m ch& ng đ& i, t& ng không th& đ& i tr& i chung v& i quan th& y C& ng S& n. M& t mình má tôi b& t tay làm hòa v& i nh& ng h& ng hách theo th& i c& a ng& i hàng xóm b& ng ch& c tr& thành t& tr& ng, t& phó. M& t mình bà thu x& p tr& công cho hàng xóm đi làm th& y & i thay & con sáu đ& a. M& t mình ch& y ch& t cho th& ng con trai út không b& đi nghĩa v& qua Campuchia...

Má chúng tôi âm th& m ôm n& i bu& n th& s& c& a ông ch& ng đã m& t mình v& quê dùng bàn tay th& sinh bi& n ru& ng hoang thành m& nh v& n làm căn b& n cho & con tìm đ& n n& ng thân khi tình th& đi vào đ& ng cùng. Âm th& m c& u mang nh& ng ý t& ng ph& n đ& ng ng& m ng& m c& a & con tr& c bao b& t bình. Âm th& m tìm m& i ph& ng cách ch& ng đ&, xoay tr&, bao che đ& ch& ng mình, con mình không ph& i tr& c ti& p đ& i đ& u v& i chính quy& n m& i.

S ng v i C ng S n, s ng v i b t bình, gây g v i c p trên, ch ng đ i, c ng đ u,... ch ng làm đ c gì, ch ng dám có c m v t biên nh m i ng i vì l con hi u rõ hoàn c nh kinh t gia đình. Đ r i m t cu i tu n, l con nh th ng l , v nhà đ đ c t m b , bà tuyên b : “Má lo đ c m t ch đi v t biên, các con ai mu n đi tr c? Đi đ c m t đ a là l n l t đ a này lo cho đ a k .”

Chuy n đó không thành, nh ng ý t ng v t biên tìm đ ng thoát đã m đ u cho ch c chuy n v sau, bao nhiêu v n li ng làm ăn c a bà m t h t đ t này sang đ t khác. Cu i cùng thì l con tr n thoát. L con ra đi, không m t quay l ng nhìn l i đ nh n mang theo hình nh má mình đ ng đ a g c cây me nhà ngo i, c nhón chân nhìn theo bóng ba đ a con gái m t đ n m t đ n trên đ ng xu ng bãi chi u hôm đó, m t và không bao gi còn g p đ c n a. L con ra đi không m t v n v ng v s m t mát đ n đau mà ba má mình s nh n ch u.

Bây gi , trong nh ng l n quay qu n bên nhau đ t lò h ng cũ, nhìn l i nh ng sinh ho t trong cái ti u gia đình c a chính mình, ch em chúng tôi th ng l c đ u báí ph c má chúng tôi, th c m c không hi u làm sao bà có th đ m đ ng nhi u ch c v cùng m t lúc: B tr ng b Kinh T , b tr ng b Ngo i V , b tr ng b N i V , b tr ng b An Sinh, b tr ng b Y T , b tr ng b Xã H i.... Ba tôi ti ng là th t ng nh ng ch đ c tài đ ng, tài bàn... sau đó là má tôi lãnh h t, thu x p h t, không c n bàn t i bàn lui, trong s tin t ng tuy t đ i c a th t ng và toàn dân. Hai cánh tay v n nh ng ngón thon dài c a bà v n mãi mãi c g ng thu x p m i c mu n nh l n c a l con đã thành gia th t, s ng xa bà ngàn đ m, cho đ n ngày hôm nay, m i s . Th mà chúng tôi, không ai th c hi n n i, không ai c g ng t n lòng đ nh ng c m c a bà đ c hoàn m , không ai thành bác sĩ, đ c sĩ, giáo s đ bà m phòng m ch, ti m thu c tây, tr ng h c.

S ng trong ngành giáo đ c lâu năm, tôi m i nhìn nh n r ng má chúng tôi là m t nhà giáo đ c th t là th c ti n, không c n t t nghi p m t tr ng S Ph m nào, không c n nghiên c u, không c n tham kh o m t quy n sách nào. Cùng v i ch ng, bà bi t t o đ m i đ i u ki n đ l con

Con Gái Thơ y Giáo Làng Đồi Núi

Tác Giả: Võ Th& Đi& m Đ& m

Thứ Năm, 17 Tháng 5 Năm 2012 22:28

Đ& c l& n lên trong không khí gia đình thu& n hoà êm & m, tu& i tr& phát tri& n v& ng b& n và t& tin, m& t n& n t& ng căn b& n cho m& i đ& a tr& b& t c& giàu nghèo.

Bà không gi& i đan thêu, bánh m& t, nh& ng chúng tôi, b& n ng& i con gái c& a bà khéo léo chuy& n n& i tr& không kém m& t ng& i b& n nào. H& c n& công & tr& ng, h& c lóm b& n bè, h& c qua đi Chín, chúng tôi mu& n làm món bánh, đan cái áo, thêu cái khăn bàn, móc cái màn c& a, may cái áo ki& u m& i... ch& c& n xin ti& n là bà s& t s& ng cho, không h& i t& i h& i lui. Tôi nh& h& i năm h& c l& p chín, tôi m& i h& c may trong nh& ng gi& n& công v& i cô Nhan, tôi tìm l& c trong t& ra m& t s& p v& i má tôi mua đ& dành may áo T& t. Tôi loay hoay c& t may m& t cái áo bà ba cho má, v& t áo d& nh ra ngoài, c& áo ch& t ph& i s& a t& i s& a lui thành r& ng tênh... v& y mà bà mua thêm hai x& p v& i n& a bi& u tôi may cho bà. Qu& th& t, đ& n cái áo th& ba thì áo đ& p không thua gì đ& a ti& m may. Và tôi tr& thành th& may c& a gia đình, đ& b& , áo dài, qu& n tây, pyjama... c& nào tôi cũng th& tài, x& u có, đ& p có, nh& ng ai ai cũng th& a mãn. Kinh t& gia đình có xu& ng đ& c đ& n đ& nào đi n& a thì cái máy may hi& u Singer bao gi& cũng hi& n đ& n trong gia đình chúng tôi. Sau năm b& y m& i l& m, tình hình kinh t& c& n& c xu& ng t& n cùng, nh& cái khéo léo may vá t& h& c và cái máy may Singer, có l& n tôi đ& đ& nh m& ti& m may ki& m s& ng qua ngày. Cái khéo léo c& a ch& em chúng tôi không do má d& y b& o nh& ng do má t& o đi& u ki& n t& t đ& phát huy và phát tri& n.

Có m& t l& n, tôi và ng& i ch& k& than v& i nhau:

- Bác Ch& nh gái & nhà, t& i Minh Th& o, Minh Thu, có chuy& n gì cũng h& i ý má nó. Bà Minh Th& o r& đ& m v& i b& , bác Ch& nh gái đ& dành. Má mình đâu có thì gi& nh& v& y.

- Còn Thím Sáu Sang thì đan thêu thi& t đ& p. & c gì mình cũng có m& t ng& i m& khéo léo, thân m& t lo cho con nh& v& y.

Th& t b& t công v& i má tôi! Chúng tôi không bi& t r& ng thím Sáu Sang khéo léo đan thêu nh& ng hai ng& i con gái c& a thím ch& ng quan tâm gì đ& n chuy& n n& công gia chánh, vua đi& n c& a ph& Ba M& i C& n. Thím khéo nh& ng thím không t& o đi& u ki& n cho con cái h& c h& i, t& p tành. Chúng tôi không quan tâm đ& n c& nh v& ch& ng bác Ch& nh gây g& nhau ngày này qua ngày kia đ& n n& i t& i con bác ph& i qua ch& i l& nhà tôi, không mu& n v& nhà. T& i nó đâu đ& c má nó đ& n đi xi nê, đi coi c& i l& ng. Đâu đ& c má nó cho đi Sài Gòn ch& i, lên dinh đi& n Tánh Linh ngh& hê, lên Ma Lâm ngh& hê,... h& ng nh& ng mùa hè tràn ng& p ti& ng c& i trong tình th& ng gia đình, khi & núi r& ng Núi Ông Tánh Linh, khi & mi& n bi& n ng& t Hòa Đa. Đâu đ& c má tìm đ& m& i c& h& i đ& l& con có m& t tu& i th& hoa m& ng bình an... ngay c& nh& ng khi n& n kinh t& gia đình đang xu& ng đ& c tr& m tr& ng. Tôi tin là nh& ng ng& i con c& a chú thím Ch& nh không ai h& c hành t& i n& i t& i

Con Gái Thơ y Giáo Làng Đồi Núi

Tác Giả: Võ Th& Đi& m Đ& m

Thứ Năm, 17 Tháng 5 Năm 2012 22:28

ch& n, ng& i b& đi tu, ng& i u& ng thu& c đ& c t& t& h& t, ng& i th& t tình b& nhà ra đi, v& ch& ng đ& v& vì tu& i th& c& a h& không đ& c lót b& ng hoa th& m, b& ng s& bình an tâm t&.

Nh& th& đó, h& p tâm v& i ch& ng, má tôi đã cho chúng tôi m& t tu& i th& an bình, chúng tôi đ& c nuôi d& ng b& ng tình th& ng chân th& t và t& n t& y. Chúng tôi tin t& ng r& ng tình th& ng chân th& t và t& n t& y chúng tôi đ& c th& a h& ng đó, là m& t gia tài to lớn vô hình, vô giá, làm hành trang cho cuộc đ& i chúng tôi. Nh& ng ng& i con c& a Ông Bà đang c& g& ng san s& cái đi& m phúc đó v& i cái gia đình nh& bé c& a mình đ& tu& i th& c& a các con cũng đ& c lót b& ng hoa th& m. Th& t đúng nh& Sidney Harris đã nói: “Ngoài nh& ng l& l& i, n& n& p s& ng ra, k& ni& m đ& p (t& t) là nh& ng gì t& t nh& t, ta có th& truy& n đ& t cho con cháu”. Và thành ngữ “đ& ng v& đ& ng ch& ng tát bi& n Đông cũng c& n” cũng r& t đúng trong nh& p s& ng gia đình chúng tôi. V& ch& ng đâu c& n ph& i có chung s& thích, h& c v& n đâu c& n ph& i ngang ng& a nhau... ch& c& n đ& ng tâm đ& ng l& c, đi cùng h& ng thì khó khăn nào cũng v& t qua đ& c